

ДИРЕКТИВА 2003/58/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 юли 2003 година

за изменение на Директива 68/151/ЕИО на Съвета относно изискванията за оповестяване по отношение на някои видове дружества

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе пред вид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 44, параграф 2, буква ж) от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

в съответствие с процедурата, посочена в чл. 251 от Договора³,

като има предвид, че:

(1) Първа директива 68/151/ЕИО на Съвета от 9 март 1968 г. относно координирането на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на втори параграф от член 58 от Договора, с цел тези гаранции да станат равностойни на цялата територия на Общността⁴, урежда задължителното оповестяване на редица документи и данни от дружествата с ограничена отговорност.

(2) В рамките на четвъртата фаза на стартирания от Комисията, през октомври 1998 г., процес по опростяване на законодателството относно вътрешния пазар (SLIM), през м. септември 1999 г. работната група по дружествено право публикува доклад за опростяването на Първа и Втора директива в областта на дружественото право, който съдържа някои препоръки.

(3) Осъвременяването на Директива 68/151/ЕИО в препоръчаната насока следва да служи не само за изпълнение на основната цел за улесняване и ускоряване на достъпа на заинтересованите лица до информацията относно дружествата, но и следва да доведе до значително опростяване на формалностите по оповестяването, възложени на дружествата.

(4) Списъкът на дружествата, обхванати от Директива 68/151/ЕИО следва да бъде актуализиран, като се отчете фактът, че след приемането на тази директива на национално ниво бяха създадени нови дружества или бяха премахнати някои видове дружества.

¹ ОВ С 227 Е, 24.9.2002 г., стр. 377.

² ОВ С 85, 8.4.2003 г., стр. 13.

³ Становище на Европейския парламент от 12 март 2003 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 11 юни 2003 г.

⁴ ОВ L 65, 14.3.1968, стр. 8. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

(5) От 1968 г. до сега бяха приети няколко директиви, целящи хармонизиране на изискванията, приложими към счетоводните документи, които се изготвят от дружествата, а именно: Четвърта Директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества⁵, Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 8 декември 1983 г. относно консолидираните счетоводни отчети⁶, Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети консолидираните отчети на банки и други финансови институции⁷, Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции⁸. Позоваванията на Директива 68/151/ЕИО на счетоводните документи, които се публикуват в съответствие с тези директиви следва да бъдат съответно изменени.

(6) Без не се накърняват националните законови материални и формални изисквания на държавите-членки, в рамките на търсената актуализация, следва да се даде възможност на дружествата сами да избират начина на подаване на задължителните документи и данни на хартиен носител или по електронен път.

(7) Заинтересованите страни следва да имат възможност да получат от регистъра препис от тези документи и данни по електронен път.

(8) На държавите-членки следва да бъде позволено да преценят дали да продължат да издават на хартия официалния си вестник, предназначен за публикуването на задължителните документи и данни, или да предвидят извършване на оповестяването по друг подходящ начин.

(9) Презграничният достъп до информацията относно дружествата следва да се подобри като, наред със задължителното оповестяване на един от официалните езици, разрешени в държавата-членка на дружеството, се позволи и доброволна регистрация на съответните документи и данни на други езици. Добросъвестните трети страни следва да могат да се позовават на тези преводи.

(10) Уместно е да се поясни, че посочването на задължителните данни, установени в член 4 от Директива 68/151/ЕИО следва да бъдат включени в цялата кореспонденция на дружеството, независимо от това дали те хартиен носител или друг носител. С оглед на технологичното развитие, уместно е да се предвиди публикуването на тези данни на интернет страницата на дружеството.

(11) Директива 68/151/ЕИО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 68/151/ЕИО се изменя, както следва:

⁵ ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 2003/38/ЕО на Съвета (ОВ L 120, 15.5.2003 г., стр. 22).

⁶ ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО на Съвета (ОВ L 178, 17.7.2003 г., стр. 16).

⁷ ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО на Съвета.

⁸ ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7.

1. Член 1 се изменя, както следва:

а) третото тире се заменя, както следва:

„- във Франция:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée”;

б) шестото тире се заменя със следния текст:

„- в Нидерландия:

de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;

в) девето тире се заменя със следния текст:

„- в Дания:

aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab”;

г) четиринадесето тире се заменя със следния текст:

„- във Финландия:

yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag”;

2. Член 2:

а) Член 2, параграф 1, буква е) се заменя със следния текст:

„е) счетоводните документи за всяка финансова година, които подлежат на публикуване по силата на Директиви 78/660/ЕИО (*), 83/349/ЕИО (**), 86/635/ЕИО (***) и 91/674/ЕИО (****) на Съвета.

(*) ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 2003/38/ЕО на Съвета (ОВ L 120, 15.5.2003 г., стр. 22).

(**) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО на Съвета (ОВ L 178, 17.7.2003 г., стр. 16).

(***) ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО на Съвета.

(****) ОВ L 374, 31.12.1991, стр. 7.”

б) параграф 2 се заличава.

3. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

1. Във всяка държава-членка се открива дело в централен регистър, търговски регистър или дружествен регистър за всяко дружество, регистрирано там.

2. Всички документи и подробности, които подлежат на оповестяване в съответствие с член 2, се пазят в делото или се вписват в регистъра; предметът на вписванията в регистъра във всички случаи трябва да се съдържа в делото.

Освен това държавите-членки могат да поставят изискване, по отношение на всички или само на някои категории дружества, за подаване на тези документи и данни по електронен път.

До 1 януари 2007 г. държавите-членки трябва да осигурят достъпът по електронен път до всички подлежащи на оповестяване документи и подробности, посочени в член 2, които са подадени от дружествата или от други лица или органи, от които се изисква да подадат или да съдействат при подаването на уведомления.

Всички документи и подробности, посочени в член 2, подадени след 1 януари 2007 г., независимо от това дали са на хартиен или електронен носител, се пазят в делото или се вписват в регистъра в електронна форма. За тази цел, държавите-членки гарантират конвертирането в електронна форма от регистъра на всички документи и подробности, които са подадени на хартиен носител след 1 януари 2007 г. включително.

Не се изисква конвертирането в електронна форма от регистъра на документи и данни, посочени в член 2, които са подадени на хартиен носител до 31 декември 2006 г. Независимо от това, държавите-членки са длъжни да гарантират конвертирането на документите и данните при получаването на молба за разкриване по електронен път, подадена в съответствие с правилата, приети в изпълнение на параграф 3.

3. При подаване на молба се предоставя препис от всички или част от документите или данните, посочени в член 2. Считано най-късно от 1 януари 2007 г., молбата може да се подава на хартиен носител или по електронен път, по избор на заявителя.

Считано от дата която трябва да бъде определена от държавата-членка, но не по-късно от 1 януари 2007 г., преписите, посочени в първия параграф, трябва да могат да бъдат получени от регистъра на хартиен носители по електронен път, по избор на заявителя. Това се прилага за всички документи и данни, независимо дали са били подадени преди или след определената дата. Въпреки това, държавата-членка може да реши, че всички или някои видове документи и подробности, подадени на хартия преди или на определена датата, но не по-късно от 31 декември 2006 г., няма да могат да бъдат получени от регистъра по електронен път, ако от датата на подаване на документите или данните до датата на подаване на молбата е изтекъл определен период от време. Този период не може да бъде по-кратък от 10 години.

Цената на получаване на препис от всички или на част от документите или подробностите, посочени в член 2, независимо от това дали са на хартиен носител или в електронна форма, не може да надхвърля административните разноски за преписа.

Предоставените преписи на хартиен носител се сертифицират като „верни с оригинала”, освен ако заявителят се откаже от такова сертифициране. Предоставените електронни

преписи не се сертифицират като „верни с оригинала”, освен ако заявителят не поиска изрично такова сертифициране.

Държавите-членки предприемат нужните мерки, за да гарантират, че сертифицирането на електронните копия гарантира автентичния им произход и целостта на съдържанието, най-малко посредством усъвършенстван електронен подпис по смисъла на член 2, параграф 2 от Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно рамката на Общността за електронните подписи*.

4. Оповестяването на документите и подробностите, посочени в параграф 2 се извършва чрез публикуване в държавния вестник, определен за тази цел от държавата-членка, на пълния текст или част от него, или чрез позоваване на документа, представен по делото или вписан в регистъра. Националният вестник, определен за тази цел, може да се издава в електронна форма.

Държавите-членки могат да решат да заменят публикуването в националния вестник с друг ефективен механизъм, който позволява най-малко използването на система за достъп до информацията по хронологичен ред чрез централна електронна платформа.

5. Дружеството може да противопостави документите и данните на трети лица само след оповестяването им в съответствие с параграф 4, освен ако докаже, че те са били известни на третите лица.

Въпреки това, по отношение на сделки, сключени преди шестнадесетия ден след оповестяването, документите и подробностите не могат да се противопоставят на трети лица, които докажат, че им е било невъзможно да узнаят за тях.

6. Държавите-членки са длъжни да предприемат необходимите мерки, за да избягват всяко разминаване между това, което е оповестено в съответствие с параграф 4, и това, което е налице в регистъра или в делото.

Въпреки това, в случай на разминаване текстът, оповестен в съответствие с параграф 4, не може да се противопостави на трети лица; последните обаче могат да се позовават на него, освен ако дружеството докаже, че те са били запознати с текста, представен по делото или вписан в регистъра.

7. Освен това третите лица винаги могат да се позовават на всички документи и подробности, по отношение на които формалностите по оповестяването още не са извършени, освен ако липсата на оповестяване възпрепятства тяхното действие.

8. По смисъла на настоящия член „по електронен път” означава, че информацията е била първоначално изпратена и получена на мястото по местоназначението ѝ посредством електронно оборудване за обработване (включително дигитално компресиране) и съхранение на данни, и е изцяло изпратена, предадена и получена по определен от държавата-членка жичен, безжичен, оптически или друг електромагнитен път.

4. Добавя се следния член:

* ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12.

„Член 3а

1. Документите и подробностите, които трябва да бъдат оповестени съгласно член 2, се изготвят и подават на един от езиците, допустими съгласно езиковите правила, приложими в държавата-членка, където се образува съответното дело, посочено в член 3, параграф 1.

2. Освен задължителното оповестяване, посочено в член 3, държавите-членки са длъжни да допуснат и доброволното оповестяване по реда, посочен в член 3 на посочените в член 2 документи и подробности на всеки от официалните езици на Общността.

Държавите-членки могат да предвидят изискване преводите на тези документи и подробности да бъдат сертифицирани.

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за улесняване на достъпа на трети лица до доброволно оповестените преводи.

3. Освен задължителното оповестяване, посочено в член 3 и с доброволното оповестяване, предвидено в параграф 2 от настоящия член, държавите-членки могат да допуснат и оповестяването, в съответствие с член 3 на съответните документи и данни на всякакъв друг език (езици).

Държавите-членки могат да поставят изискване преводите на тези документи и данни да бъдат сертифицирани.

4. В случай на разминаване между документите и данните, оповестени на официалните езици в регистъра, и доброволно оповестения превод, последният не може да се противопостави на трети лица; третите лица обаче могат да се позовават на доброволно оповестения превод, освен ако дружеството докаже, че те са били запознати с текста, подлежащ на задължително оповестяване.”

5. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

Държавите-членки задължително изискват писмата и формулярите за поръчки, независимо дали са на хартиен или друг носител да съдържат следните данни:

а) информацията, необходима за идентифициране на регистъра, в който се пази делото, упоменато в член 3, заедно с номера на дружеството в този регистър;

б) правната форма на дружеството, местонахождението на неговото регистрирано седалище, а при нужда и факта, че дружеството е в процес на прекратяване.

Когато в тези документи се посочва капиталът на дружеството, трябва да се направи позоваване на записания и внесен капитал.

Държавите-членки задължително изискват интернет страниците на дружествата да съдържат най-малко данните, упоменати в първия параграф, и, когато е приложимо позоваване на размера на записания и внесен капитал.”

6. Член 6 се заменя със следния текст:

„Член 6

Държавите-членки са длъжни да предвидят подходящи санкции в случай на:

- а) неоповестяване на счетоводните документи, както се изисква съгласно член 2, параграф 1, буква е);
- б) непосочване на задължителните данни предвидени в член 4 върху търговските документи или на интернет страницата на дружеството.”

Член 2

В срок до 31 декември 2006 г. държавите-членки въвеждат в сила всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършава при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите на националното си законодателство, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

3. До 1 януари 2012 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, а при необходимост и предложение за изменение на настоящата директива, с оглед на натрупания опит по прилагането ѝ заедно с нейната цел и технологично развитие.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки

Съставено в Брюксел на 15 юли 2003 година.

За Европейския парламент:

За Съвета:

Председател:

Председател:

P.COX

G.TREMONTI